

ДИРЕКТИВА 78/176/ЕИО НА СЪВЕТА

от 20 февруари 1978 година

относно отпадъци от производството на титанов диоксид

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност и по специално членове 100 и 235 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент ¹,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет²,

като има предвид, че отпадъците от производството на титанов диоксид могат да бъдат вредни за човешкото здраве и околната среда; като има предвид, че поради това е необходимо да се предотврати и постепенно да се намали замърсяването, причинено от тези отпадъци, с оглед неговото елиминиране;

като има предвид, че Програмите за действие по околната среда на Европейските общности 1973 г.³ и 1977 г.⁴ посочват нуждата от предприемане на действия на Общността срещу отпадъците от производството на титанов диоксид;

като има предвид, че всяко разминаване между разпоредбите относно отпадъците от производството на титанов диоксид, които се прилагат или изготвят в различните държави-членки, могат да създадат неравни условия на конкуренция и по този начин пряко да повлияят на функционирането на общия пазар; като има предвид, че поради това е необходимо да се сближат законодателствата в тази сфера, както е предвидено в член 100 от Договора;

като има предвид, че изглежда е необходимо това сближаване на законодателствата да се придружава от действия на Общността, така че една от целите на Общността в сферата на защитата на околната среда и подобряването на качеството на живот може да се постигне чрез по-разширени правила; като има предвид, че поради това трябва да бъдат постановени някои специфични правила в тази връзка; като има предвид, че за тази цел трябва да се направи позоваване на член 235 от Договора, тъй като необходимите правомощия не са осигурени от Договора;

като има предвид, че Директива 75/442/ЕИО⁵ се отнася за обезвреждането на отпадъци по принцип; като има предвид, че е препоръчително да се постанови специална система за отпадъците от производството на титанов диоксид, за да се осигури защитата на

¹ ОВ С 28, 9.2. 1976 г., стр.16.

² ОВ С 131, 12.6.1976 г., стр. 18.

³ ОВ С 112, 20.12.1973 г., стр. 3.

⁴ ОВ С 139, 13.6.1977 г., стр. 3.

⁵ ОВ L 194, 25.6.1975 г., стр. 39.

човешкото здраве и околната среда срещу вредните въздействия, причинени от неконтролираното обезвреждане, дъмпинга или разтоварването на такива отпадъци;

като има предвид, че за да се постигнат тези цели трябва да има система за предварително разрешаване по отношение на обезвреждането, дъмпинга, складирането, разтоварването или впръскването на отпадъци; като има предвид, че издаването на такова разрешение трябва да бъде предмет на специфични условия;

като има предвид, че обезвреждането, дъмпинга, складирането, разтоварването или впръскването на отпадъци трябва да бъде придружено от мониторинг на отпадъците и мониторинг на съответната околна среда;

като има предвид, че държавите-членки трябва до 1 юли 1980 г. да разработят програми за постепенно намаляване на замърсяването, причинено от тези отпадъци, с оглед на неговото елиминиране за съществуващите промишлени предприятия; като има предвид, че тези програми трябва да фиксират целите на общото намаление, които трябва да се постигнат най-късно до 1 юли 1987 г. и да посочат мерките, които трябва да вземе всяко предприятие;

като има предвид, че държавите-членки трябва да издават предварително разрешение за новите промишлени предприятия; като има предвид, че това разрешение трябва да се предхожда от проучване на влиянието върху околната среда и може да се предостави само на фирми, които се задължават да използват само тези материали, процеси и технологии, предлагани на пазара, които най-малко увреждат околната среда,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

1. Целта на настоящата директива е предотвратяването и постепенното намаляване на замърсяването, причинено от отпадъци от производството на титанов диоксид, с оглед на неговото елиминиране.

2. За целите на настоящата директива:

а) „замърсяване” означава пряко или косвено обезвреждане от човека на всякакви остатъци от процесите на производство на титанов диоксид в околната среда, резултатите от което са такива, че причиняват опасност за човешкото здраве, увреждане на живите ресурси и екосистеми, влошаване на местата за отдих или затрудняване на други форми на законосъобразно използване на съответната околна среда;

б) „отпадъци” означава:

- всеки остатък от процеса на производство на титанов диоксид, който производителят обезврежда или е задължен да обезвреди по действащото национално законодателство;

- всеки остатък от процес на обработка на остатъци, упоменати в първия абзац;

в) „обезвреждане” означава: - събирането, сортирането и обработката на отпадъци, както и тяхното складиране и разтоварване над земята или под нея и тяхното впръскване в земята;

- тяхното обезвреждане в повърхностната вода, подпочвената вода и морето, и дъмпинг в морето;

- операциите за трансформиране, необходими за повторна употреба, регенериране или рециклиране;

г) „съществуващи промишлени предприятия” означава тези промишлени предприятия, които са създадени към датата на уведомяването за настоящата директива;

д) „нови промишлени предприятия” означава тези промишлени предприятия, които са в процес на създаване към датата на влизане на сила на настоящата директива или които са създадени след тази дата. Разширенията на съществуващи промишлени предприятия, които водят до увеличение на годишния производствен капацитет на титанов диоксид на производствената площадка на въпросното предприятие с 15 000 тона или повече, се третираят като нови промишлени предприятия.

Член 2

Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че отпадъците се обезвреждат без това да застрашава човешкото здраве и без да уврежда околната среда и по-специално:

- без опасност за водата, въздуха, почвата, растенията и животните;
- без вредно въздействие върху красиви местности или селски райони.

Член 3

Държавите-членки предприемат подходящи мерки, за да насърчават предотвратяването, рециклирането и обработката на отпадъците, извличането на суровини и всеки друг процес за повторно използване на отпадъците.

Член 4

1. Обезвреждането, дъмпинга, складирането, разтоварването или впръскването на отпадъци са забранени освен при издадено предварително разрешение от компетентен орган на държавата-членка, на чиято територия се произвежда отпадъкът. Предварително разрешение трябва да бъде издадено също от компетентния орган на държавата-членка,

- на чиято територия отпадъците се обезвреждат, складираат, разтоварват или впръскват;
- от чиято територия се обезврежда или дъмпира.

2. Разрешението може да се даде само за ограничен срок от време. То може да бъде подновявано.

Член 5

При обезвреждане или дъмпинг компетентният орган може в съответствие с разпоредбите на член 2 и на основание на информацията, предоставена в съответствие с Приложение I, да даде разрешението, упоменато в член 4, при условие, че:

- а) отпадъкът не може да бъде обезвреден по по-подходящ начин;
- б) оценката, извършена в светлината на наличните научни и технически познания, показва, че няма да има вреден ефект, веднага или по-късно върху водната околна среда;
- в) няма вреден ефект върху дейности, свързани с каране на лодки, риболов, отдих, добиване на суровини, обезсоляване, отглеждане на риби и черупкови морски животни, върху области от специално научно значение или други форми на законосъобразно използване на въпросните води.

Член 6

При складиране, разтоварване или впръскване компетентният орган може в съответствие с разпоредбите на член 2 и на основание на информацията, предоставена в съответствие с приложение I да даде разрешението, посочено в член 4, при условие, че:

- а) отпадъкът не може да бъде обезвреден по по-подходящ начин;
- б) оценката, извършена в светлината на наличните научни и технически познания, показва, че няма да има вреден ефект, веднага или по-късно върху подпочвените води, почвата или атмосферата;
- в) няма вреден ефект върху дейности, свързани с отдих, добиване на суровини, растения, животни, върху области от специално научно значение или други форми на законосъобразно използване на въпросните води.

Член 7

1. Независимо от метода и степента на обработка на въпросните отпадъци, тяхното обезвреждане, дъмпинг, складиране, разтоварване и впръскване се придружава от мониторинга на отпадъците и на съответната околна среда по отношение на техните физически, химически, биологически и екологични аспекти, посочен в приложение II.

2. Операциите по мониторинг се извършват периодично от един или повече органи, определени от държавата-членка, компетентният орган, на която е издал разрешението, предвидено в член 4. При трансгранично замърсяване между държави-членки, въпросният орган се определя съвместно от заинтересуваните страни.

3. В срок една година от уведомяването за настоящата директива, Комисията представя на Съвета предложение по процедурите за наблюдение и мониторинг на съответните околни среди. Съветът взема решение по предложението в срок от шест месеца от публикуването на становището на Европейския парламент и това на Икономическия и социален комитет в Официалния вестник на Европейските общности.

Член 8

1. Компетентният орган в съответната държава-членка предприема подходящите стъпки, за да поправи една от следните ситуации и, ако е необходимо, изисква суспендиране на операциите по обезвреждането, дъмпинга, складирането, разтоварването или впръскването:

а) ако резултатите от предвидения в приложение II, част А, точка 1 мониторинг покаже, че условията за предварително разрешение, посочени в членове 4, 5 и 6 не са били изпълнени, или

б) ако резултатите от тестовете за остра токсичност, посочени в приложение II, част А, точка 2, покажат, че са превишени постановените в тази директива лимити, или

в) ако резултатите, предвидени в приложение II, част Б, разкриват влошаване в съответната околна среда в разглежданата област, или

г) ако обезвреждането или дъмпингът води до вреден ефект върху движението на плавателни съдове, риболова, дейности, свързани с отдиха, добиване на суровини, обезсоляване, отглеждане на риби и миди, върху области от специално научно значение или други форми на законосъобразно използване на въпросните води;

е) ако складирането, разтоварването или впръскването има вреден ефект върху дейности, свързани с отдиха, добиване на суровини, растения, животни, върху области от специално научно значение или други форми на законосъобразно използване на въпросните околни среди.

2. Ако са засегнати няколко държави-членки, мерките се вземат след консултации.

Член 9

1. Държавите-членки разработват програми за постепенно намаляване и евентуално елиминиране на замърсяване, причинено от отпадъците от съществуващите промишлени предприятия.

2. Програмите, упоменати в параграф 1, поставят общите цели за намаляване на замърсяването от течни, твърди или газообразни отпадъци, които трябва да се постигнат най-късно до 1 юли 1987 г. Програмите съдържат също междинни цели. Те съдържат освен това информация за състоянието на съответната околна среда, за мерките за намаляване на замърсяването и за методите за обработка на отпадъците, пряко причинени от производствените процеси.

3. Програмите, упоменати в параграф 1, се изпращат на Комисията най-късно до 1 юли 1980 г., така че тя да може в срок от шест месеца след получаване на всички национални програми да представи подходящи предложения на Съвета за хармонизиране на тези програми по отношение на намаляването и евентуалното елиминиране на замърсяването и на подобряването на условията за конкуренция при производството на титанов диоксид. Съветът взема решение по тези предложения в срок от шест месеца от публикуването на становищата на Европейския парламент и на Икономическата и социална комисия в Официалния вестник на Европейските общности.

4. Държавите-членки въвеждат програмата най-късно до 1 януари 1982 г.

Член 10

1. Програмите, упоменати в член 9, параграф 1, трябва да обхващат всички съществуващи промишлени предприятия и трябва да определят мерките, които се вземат по отношение на всяко от тях.

2. Когато при особени обстоятелства държава-членка счита, че при отделно предприятие не са необходими мерки за изпълнение на изискванията на настоящата директива, то в срок от шест месеца от уведомяването за настоящата директива предоставя на Комисията доказателството, което е довело до това заключение.

3. След провеждане на необходимата независима проверка на доказателството, Комисията може да се съгласи с държавата-членка, че не е необходимо да се вземат допълнителни мерки по отношение на съответното предприятие. Комисията трябва да даде своето съгласие с основанията за това в срок от шест месеца.

4. Ако Комисията не се съгласи с държавата-членка, в програмата на въпросната държава-членка се включват допълнителни мерки по отношение на това предприятие.

5. Ако Комисията се съгласи, нейното съгласие се преразглежда периодично в светлината на резултатите от мониторинга, извършван съгласно тази директива, и в светлината на всяка значителна промяна в производствените процеси или целите на политиката по опазване на околната среда.

Член 12

Без да се засягат разпоредбите на настоящата директива, държавите-членки могат да приемат по-строги разпоредби.

Член 13

1. За целите на настоящата директива държавите-членки предоставят на Комисията цялата необходима информация, свързана с:

- издадените съгласно членове 4, 5 и 6 разрешения,
- резултатите от мониторинга на съответната околна

среда, извършен съгласно член 7,

- мерките, предприети съгласно член 8.

Те предоставят на Комисията обща информация относно материалите, процесите и технологиите, за които са уведомени съгласно разпоредбите на член 11.

2. Информацията, придобита в резултат на прилагането на този член, може да се използва само за целите на настоящата директива.

3. Комисията и компетентните органи на държавите-членки, техните служители и друг персонал не разкриват информация, получена от тях съгласно настоящата директива, и която поради естеството си попада под задължението за служебна тайна.

4. Параграфи 2 и 3 не препятстват публикуването на обща информация или проучвания, които не съдържат информация, свързана с отделни предприятия или сдружения на предприятия.

Член 14

На всеки три години държавите-членки изготвят доклад за предотвратяването и постепенното намаляване на замърсяването, причинено от отпадъци от производството на титанов диоксид, и го изпращат на Комисията, която го съобщава на другите държави-членки.

Комисията докладва на всеки три години на Съвета и Европейския парламент по прилагането на настоящата директива.

Член 15

1. Държавите-членки въвеждат в сила мерките, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, в срок от 12 месеца след нейното нотифициране и информират Комисията за това.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текстовете на националните закони, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 16

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Изготвено в Брюксел на 20 февруари 1978 година.

За Съвета:
Председател
Per HÆKKERUP

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ДАННИ, КОИТО ТРЯБВА ДА СЕ ПРЕДСТАВЯТ, ЗА ПОЛУЧАВАНЕ НА ПРЕДВАРИТЕЛНОТО РАЗРЕШЕНИЕ, ПОСОЧЕНО В ЧЛЕНОВЕ 4, 5 И 6

A. Характеристики и състав на материалите:

1. количество и средни състави на дъмпираниите материали (напр. годишно);
2. форма (напр. твърда, утайка, течна или газообразна);
3. свойства: физически (напр. разтворимост и гъстота), химически и биохимически (напр. кислородна необходимост) биологични;
4. токсичност;
5. устойчивост: физическа, химическа и биологична;
6. натрупване и биотрансформация в биологични материали или седименти;
7. податливост на физически, химически и биологични изменения и взаимодействие в съответната околна среда с други органични и неорганични материали;
8. вероятност от заразяване или други изменения, които биха намалили пазарните качества на ресурсите (риба, черупкови морски животни и т.н.).

Б. Характеристики на местата за дъмпинга или обезвреждане и методите за обезвреждане:

1. местоположение (напр. координати на местата за дъмпинг или обезвреждане, дълбочина и разстояние от брега), местоположение по отношение на други райони (напр. места за отдих, места за хвърляне на хайвера, развъдници и риболовни райони, и ескплотируеми ресурси);
2. темпове на обезвреждане за специфичен срок (напр. количество за ден, за седмица, за месец);
3. методи за опаковане и херметизация, ако се използват;
4. начално разреждане, постигано с предложените методи на освобождаване, в частност скоростта на кораба;
5. характеристики на диспергиране (напр. влияние на течения, приливи и вятъра върху хоризонталния транспорт и вертикалното смесване);
6. хидроложки характеристики (напр. температура, рН, солениост, напластяване, кислородни показатели на замърсяване - разтворен кислород, химична кислородна необходимост (ХКН), биологична кислородна необходимост (БКН), присъствие на азот

в органична и неорганична форма, включително амоняк, суспензионен материал, други хранителни вещества и продуктивност);

7. характеристики на дъното (напр. топография, геохимични и геологични характеристики и биоложка продуктивност);

8. случаи и последствия от други дъмпинг или обезвреждания, които са направени в съответния район (напр. показания на фон на тежки метали и съдържание на органичен въглерод).

В. Характеристики на районите на разтоварване, складиране или впръскване и методи на обезвреждане:

1. географско разположение;

2. характеристики на съседните райони;

3. методи на опаковане и херметизиране, ако са използвани;

4. характеристики на методите на разтоварване, складиране и впръскване, включително оценка на взетите предпазни мерки за избягване на замърсяване на води, почва и атмосфера.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

КОНТРОЛ И МОНИТОРИНГ НА ОБЕЗВРЕЖДАНЕТО

А. Мониторинг на отпадъците

Операциите по обезвреждането ще се придружават от:

1. проверки на количеството, състава и токсичността на отпадъците, за да се осигури спазването на условията на предварителното разрешение, упоменато в членове 4, 5 и 6;

2. тестове за остра токсичност на някои видове молюски, раковидни, риби и планктон, за предпочитане видове, които често се срещат в районите на обезвреждане. В допълнение се извършват тестове върху проби от разновидности на морски скариди (*Artemia salina*).

За срок от 36 часа и при разреждане на отпадъчния флуид 1/5 000, тези тестове не трябва да показват:

- повече от 20% смъртност за възрастни екземпляри на тестваните видове,
- и за лаврови форми, смъртност превишаваща тази на контролната група.

Б. Контрол и мониторинг на съответната околна среда

I. При обезвреждане в прясна вода или в морето или при дъмпинг тези проверки се отнасят за следните три позиции: водна колона, живи същества и седименти. Периодичните проверки на състоянието на района, засегнат от обезвреждането, правят възможно проследяването на развитието на съответните околни среди.

Мониторингът включва определянето на:

1. рН;
2. разтворен кислород;
3. мътност;
4. хидратирани железни оксиди и хидроксиди в суспензия;
5. токсични метали във водата, суспензирани твърди тела, седименти и в натрупвания в избрани бентични и пелагични организми;
6. разнообразие и относително и абсолютно изобилие на флора и фауна.

II. При складиране, разтоварване или впръскване мониторингът включва:

1. тестове, за да се осигури повърхностните води и подпочвените води да не са замърсени. Тези тестове включват измерване на:

- киселинност,
- съдържание на желязо (разтворими и на малки частички),
- съдържание на калций,
- съдържание на токсични метали (разтворими и на малки частички), ако има такива.

2. когато е необходимо, тестове за определяне на вредните последици на структурата на подпочвите;

3. обща оценка на екологията на района в близост до точките на разтоварването, складирането или впръскването.